

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 3/25
8.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Снежане Јовановић, председника већа и судија Здравке Ђурђевић и Ксеније Огризовић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 КЗ, у вези са чланом 30 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.554/21 од 10.09.2024. године, у седници већа одржаној у присуству окривљеног и његовог браниоца, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, донео је дана **08. маја 2025. године**,

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, па се пресуда Вишег суда у Београду К.бр.554/21 од 10.09.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.554/21 од 10.09.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 2 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.06.2021. године до 12.07.2021. године, с тим што се одређује да ће се казна извршити тако што ће је издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ..., уз примену електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. На основу члана 87 КЗ, од окривљеног се одузима предмет употребљен за извршење кривичног дела – нож на преклоп укупне дужине 26цм, дужине дршке 14,5 цм, који је од њега привремено одузет потврдом ПУ за град Београд од 16.06.2021. године. Оштећени ББ је за

остваривање имовинскоправног захтева на основу члана 258 став 4 ЗКП упућен на парнични поступак. Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, а да на име трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Београду плати износ од 140.694,82 динара и Вишем суду у Београду износ од 72.916,72 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца, укине побијану пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење или да пресуду преиначи тако што ће наћи да се у радњама окривљеног АА стичу законска обележја кривичног дела убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ, те да окривљеном изрекне казну затвора у дужем трајању.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Мила Јанковић, поднела је одговор на жалбу, са захтевом да буде позвана на седницу већа приликом одлучивања о жалби и са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду као неосновану у целости.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.6/25 од 10.01.2025. године ставила предлог да Апелациони суд у Београду усвоји као основану жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду и укине побијану пресуду и врати предмет првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи тако што ће окривљеног АА огласити кривим за кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ и осудити га на казну по закону.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Миле Јанковић, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је након оцене жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба је неоснована.

Јавни тужилац је у жалби навео да је првостепени суд погрешно утврдио одлучну чињеницу - психички однос учиниоца према учињеном кривичном делу, јер је прихватио одбрану окривљеног да није имао намеру да лиши живота оштећеног Јовановића и погрешно утврдио да окривљени није задао убод оштећеном у пределу грудног коша са намером да га лиши живота, већ да је то учинио у стању афекта, страха умањеног интензитета услед наглог пораста већ присутне пролонгиране емоционалне напетости, у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно. Стога сматра да је првостепени суд неосновно изменио правну квалификацију кривичног дела и применио закон који се не може применити, јер оштећени у спорној ситуацији никако није могао окривљеног повући к себи и на тај начин се набости на нож, а место на којем је убодна рана нанета, односно предео грудног коша где се налази велики број виталних органа указује да је у моменту самог сукоба окривљени неспорно имао

намеру да оштећеног лиши живота, а коју намеру је актуелно створио услед афекта, страха умањеног интензитета и наглог пораста већ присутне пролонгиране емоционалне напетости.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, веће Апелационог суда у Београду налази да је првостепени суд током законито спроведеног поступка извео све потребне доказе које је правилно анализирао и оценио, како појединачно, тако и у међусобној повезаности. С тим у вези, правилно је првостепени суд приликом утврђивања да ли је окривљени покушао да лиши живота оштећеног на начин како му је то стављено на терет оптужницом, нашао да нема доказа да је постојао субјективни елемент у виду умишљајног започињања извршења кривичног дела убиство, јер из изведених доказа не произлази да је окривљени својим радњама желео да оствари последицу у виду лишења живота оштећеног и да то хоће или на то пристаје, али да, након предузимања одређене радње, последица у виду смрти која је била обухваћена његовим умишљајем није наступила, да би могло да се ради о кривичном делу убиство у покушају из члана 113 у вези са чланом 30 КЗ, како је то окривљеном оптужницом стављено на терет. Такође, утврђено је да окривљени, након што је убо оштећеног у пределу грудног коша, није предузимао даље радње у смислу повређивања оштећеног и да је, након што се оштећени удаљио и изашао из аутобуса, окривљени остао у аутобусу са ножем до доласка полиције. Стога је првостепени суд са основом прихватио одбрану окривљеног да није имао намеру да оштећеног лиши живота и да му није са том намером задао убод у пределу грудног коша, већ да је то учинио у току конфликтне ситуације, у стању афекта страха умереног интензитета услед наглог пораста већ пристуне пролонгиране емоционалне напетости, због чега се налазио у стању смањене урачунљивости до степена битног али не и битно, и за своју оцену да је умишљај окривљеног био усмерен на извршење кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 2 КЗ дао јасне и аргументоване разлоге, које као правилне у свему прихвата и овај суд и који супротни жалбеним наводима јавног тужиоца нису доведени у сумњу.

Због свега наведеног, другостепени суд сматра да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање и на исто правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу битни елементи кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 2 КЗ.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина адекватно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио је да се коректно држао током поступка, његову животну доб од 70 година, да до сада није осуђиван и здравствено стање, те да се налазио у стању афекта страха умереног интензитета и у стању смањене урачунљивости до степена битног али не и битно, док отежавајуће околности није нашао, те му је правилно одмерио казну затвора у трајању од 1 године и одредио да ће се иста извршавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, а у коју му се урачунава време проведено у притвору.

И по оцени Апелационог суда у Београду, изречена казна затвора у трајању од 1 године, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује, представља

одговарајућу меру за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ ,у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, због чега се жалбени наводи јавног тужиоца којима се предлаже строже кажњавање окривљеног АА оцењују као неосновани.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Снежана Миленковић,с.р.

Председник већа – судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић